

Sygn. akt II K 846/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 04 maja 2015 r. , 09 czerwca 2015 r. , 12 sierpnia 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. Z. , syna M. i G. z d. N. , urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że :

w okresie bliżej nieustalonym w miesiącu grudniu 2013 r. w miejscu bliżej nie ustalonym a ujawnionym w L. dokonał przywłaszczenia karty debetowej M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A. należącej do M. B. , a następnie w dniu 11 grudnia 2013 r. dokonał czterokrotnie tankowania nieustalonego dotąd pojazdu z wykorzystaniem przedmiotowej karty tankując na samoobsługowej stacji benzynowej na terenie (...) w wyniku czego powstał debet na wskazanej karcie w wysokość 1854,13 zł na szkodę M. B.

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. Oskarżonego P. Z. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że nieustalonym dniu nie wcześniej niż 1 grudnia 2013 r. nie później niż 10 grudnia 2013 r. w miejscu bliżej nie ustalonym a ujawnionym w L. dokonał przywłaszczenia zostawionej u niego przez M. B. karty debetowej M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A. należącej do w/w pokrzywdzonego , a następnie w dniu 11 grudnia 2013 r. dokonał czterokrotnie tankowania nieustalonego dotąd pojazdu tankując na samoobsługowej stacji benzynowej na terenie (...) i płacąc za zatankowane paliwo za pomocą tej karty w wyniku czego powstał na niej debet na w wysokość 1854,13 zł na szkodę M. B. to jest popełnienia czynu z art. 284 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 1 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. wymierza mu karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

2. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego P. Z. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 846/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony P. Z. jest znajomym M. B.. W dniu 04 października 2013 r. M. B. zawarł multiproduktową umowę bankową z (...) Bank (...) S.A. na podstawie której otrzymał kartę debetową M. Standard o numerze (...). W nieustalonym dniu nie wcześniej niż 1 grudnia 2013 r. nie później niż 10 grudnia 2013 r. bliżej nie ustalonym miejscu M. B. zostawił w mieszkaniu wynajmowanym przez oskarżonego P. Z. portfel w którym znajdowała się karta debetowej M. Standard o

numerze (...) banku (...) S.A. wraz z kodem pin do tej karty . Oskarżony P. Z. dokonał przywłaszczenia zostawionej u niego przez M. B. karty debetowej M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A. należącej do M. B. . W dniu 11 grudnia 2013 r. oskarżony P. Z. dokonał wpłaty kwoty 200 zł na konto M. B. w banku (...) S.A. z tytułu zwrotu pożyczki udzielonej mu przez M. B.. Następnie oskarżony P. Z. w dniu 11 grudnia 2013 r. wobec faktu iż po dokonaniu w/w wpłaty mógł skorzystać z debetu na tej karcie debetowej dokonał czterokrotnie tankowania nieustalonego dotąd pojazdu tankując na samoobsługowej stacji benzynowej na terenie (...) i płacąc za zatankowane paliwo za pomocą karty debetowej M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A. należącej do M. B. w wyniku czego powstał na niej debet na w wysokość 1854,13 zł na szkodę M. B. .

Po powrocie z (...) oskarżony P. Z. zwrócił M. B. portfel wraz z kartą debetową M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A.. W styczniu 2014 r. w oddziale banku (...) S.A. w L. woj. (...) M. B. dowiedział się iż za pomocą jego karty debetowej były dokonywane w dniu 11 grudnia 2013 r. transakcję w (...) i wyniku tego powstał debet w kwocie 1854,13 zł. M. B. nie spłacił tego zadłużenia . (...) Bank (...) S.A jednak w ramach procedury chargeback odzyskał kwotę debetu w wysokości 1854,13 zł z tytułu wykonania transakcji kartą debetową M. Standard o numerze (...) przez oskarżonego . W związku z powyższym (...) Bank (...) S.A nie dochodzi od pokrzywdzonego M. B. zwrotu tej kwoty.

P. Z. ma ukończone 31 lat , jest kawalerem , nie ma nikogo na utrzymaniu, pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 600 zł , był karany (k. 134) , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : zeznaniom świadków : M. B. (k. 63v , k. 66 i k. 131) , B. B. (k. 58v i k. 150) , B. K. (k. 9v i k. 150) i K. B. (k. 59) , kopii umowy bankowej (k. 3-7) , listy transakcji (k. 8) , historii rachunku bankowego (k. 21-23) , karty karnej (k. 90-91 i k. 134) , danych osobo-poznawczych (k. 102) .

P. Z. stanął pod zarzutem, iż w okresie bliżej nieustalonym w miesiącu grudniu 2013 r. w miejscu bliżej nie ustalonym a ujawnionym w L. dokonał przywłaszczenia karty debetowej M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A. należącej do M. B. , a następnie w dniu 11 grudnia 2013 r. dokonał czterokrotnie tankowania nieustalonego dotąd pojazdu z wykorzystaniem przedmiotowej karty tankując na samoobsługowej stacji benzynowej na terenie (...) w wyniku czego powstał debet na wskazanej karcie w wysokość 1854,13 zł na szkodę M. B. po jest popełnienia czynu z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony P. Z. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do zarzuczonego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 101) .

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków : M. B. (k. 63v , k. 66 i k. 131) , B. B. (k. 58v i k. 150) , B. K. (k. 9v i k. 150) i K. B. (k. 59) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka M. B. wynika iż w grudniu 2013 r. zostawił swój portfel z kartą debetową (...) Bank (...) S.A. u oskarżonego P. Z. . Kod pin do tej karty był przechowywany przez niego w portfelu razem z kartą . Po paru dniach oskarżony P. Z. zwrócił mu portfel wraz z dowodem osobistym i kartą bankomatową . Na to konto w (...) Bank (...) S.A. oskarżony P. Z. przelał mu kwotę 200 zł jaką był mu winien innych środków pieniężnych na tym koncie nie było . Świadek M. B. wskazał iż od pracownika banku dowiedział się iż ta karta były wykonywane transakcję na terenie (...) . Świadek M. B. zaprzeczył jednak by w tym okresie on albo ktoś z jego rodziny był w tym okresie w (...) . M. B. wskazał również iż nie spłacił zadłużenia w banku , a kartę ta zniszczył w styczniu 2014 r. (k. 63v , k. 66 i k. 131) .

Z zeznań świadków B. B. i K. B. wynika iż w grudniu 2013 r. M. B. przebywał w Polsce i nie wyjeżdżał do (...) .

Z zeznań świadka B. K. pracownika (...) Bank (...) S.A. wynika w jakich okolicznościach bank dowiedział się o 4 transakcjach dokonanych kartą debetową M. Standard o numerze (...) należąca do M. B. w (...) . Z zeznań tego świadka wynika iż w dniu 11 grudnia 2013 r. przed dokonaniem tych transakcji oskarżony P. Z. przelał na konto M. B. kwotę 200 zł co umożliwiało skorzystanie z tej karty debetowej . Świadek B. K. wskazał iż w wyniku tych transakcji powstało

własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (lucrum cessans), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (damnum emergens) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akr 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II Akr 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. dolus coloratus. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.)

W powyższej sprawie niewątpliwym jest, iż swoim zachowaniem oskarżony P. Z. wypełnił tylko wszystkie znamiona czynu z art. 284 § 1 k.k.. Oskarżony P. Z. w nieustalonym dniu nie wcześniej niż 1 grudnia 2013 r. nie później niż 10 grudnia 2013 r. w miejscu bliżej nie ustalonym a ujawnionym w L. dokonał przywłaszczenia zostawionej u niego przez M. B. karty debetowej M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A. należącej do M. B.. Następnie w dniu 11 grudnia 2013 r. dokonał czterokrotnie tankowania nieustalonego dotąd pojazdu tankując na samoobsługowej stacji benzynowej na terenie (...) i płacąc za zatankowane paliwo za pomocą tej karty w wyniku czego powstał na niej debet na wysokość 1854,13 zł na szkodę M. B.. Tym działaniem oskarżony P. Z. spowodował M. B. szkodę w wysokości 1854,13 zł. Należy ponownie wskazać iż przywłaszczenie rozumieć należy jako rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym z wykluczeniem osoby uprawnionej. Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą (lub prawem majątkowym), tak jakby się było jej właścicielem (animus rem sibi habendi). Sprawca przywłaszczenia musi więc zmierzać do zatrzymania cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 I 1978 r., V KR 137/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64). W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego P. Z. spełnia te przesłanki. Oskarżony P. Z. dokonała bowiem rozporządzenie jak swoją własnością kartą debetową M. Standard o numerze (...) banku (...) S.A. należąca do M. B. mimo iż nie była do tego uprawniona dokując w dniu 11 grudnia 2013 r. 4 transakcji za pomocą tej karty na terenie (...). Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka M. Z. (k. 63v, k. 66 i k. 131) oraz pośrednio z zeznań świadków: B. B. (k. 58v i k. 150), B. K. (k. 9v i k. 150) i K. B. (k. 59). Należy podnieść iż z zeznań świadka M. B. wynika w jakich okolicznościach i kiedy zostawił portfel z kartą debetową i kodem pin do tej karty u oskarżonego P. Z. i kiedy tą kartę odzyskał od oskarżonego. Ponadto z zeznań świadków M. B., K. B. i B. B. wynika wprost iż w grudniu 2013 r. M. B. przebywał w Polsce i nie wyjeżdżał

do (...) . Natomiast z zeznań świadka B. K. wynika jakie transakcje były wykonywane tą kartą debetową i jakie z tego tytułu powstało zadłużenie na rzecz banku . Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego P. Z. co do popełnienia przez niego czynu z art. 284 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości. Należy wskazać iż Prokurator dokonał w zarzucie aktu oskarżania błędnej kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu P. Z. wskazując iż jego zachowanie realizuje znamiona czynu z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Wymierzając oskarżonemu P. Z. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego P. Z. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony P. Z. naruszyła bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt iż oskarżony P. Z. był już karany (k. 134) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności łagodzących wobec oskarżonego P. Z. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. Z. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. na podstawie art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie. Orzeczona wobec oskarżonego P. Z. kara ograniczenia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

W powyższej sprawie Sąd nie orzekł od oskarżonego P. Z. na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M. B. . Należy wskazać iż (...) Bank (...) S.A odzyskał w ramach procedury chargeback kwotę debetu w wysokości 1854,13 zł z tytułu wykonania transakcji karta debetowej M. Standard o numerze (...) przez oskarżonego . W związku z powyższym bank nie dochodzi od pokrzywdzonego M. B. zwrotu tej kwoty (k. 150) .

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego P. Z. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę wysokość dochodów oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.